

Nr 61.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt angående handräckning i skatteärenden, m. m.

I en den 30 oktober 1953 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 237, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 16 oktober 1953 och över finansärenden för den 30 oktober 1953 samt med överlämnande av två den 27 oktober 1953 undertecknade avtal mellan Sverige och Danmark dels för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet och dels angående handräckning i skatteärenden jämte till förstnämnda avtal hörande slutprotokoll, föreslagit riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal och slutprotokoll;

dels antaga ett inom finansdepartementet upprättat förslag till förordning angående ändring i förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t eller, i den mån Kungl. Maj:t förordnar, riksskattenämnden, att därest det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig de avser statliga eller kommunala skatter;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den omfattning Kungl. Maj:t bestämmer, uppdraga åt riksskattenämnden att övertaga de med tillämpningen av ifrågavarande avtal sammanhängande arbetsuppgifter, vilkas handläggning eljest skulle ankomma å Kungl. Maj:t;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med vad i propositionen anförts under förutsättning av ömsesidighet ingå överenskommelser med främmande makt om särskilda regler för beskattning av studerandes och praktikanter inkomst vid undervisning, utbildning eller praktiktjänstgöring här i riket.

I fråga om lydelsen av ovannämnda avtal, slutprotokoll och författningsförslag tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 2—23).

Beträffande vad *chefen för finansdepartementet* anför till stöd för de i propositionen framlagda förslagen får utskottet likaledes hänvisa till propositionen (s. 24—35 och 39—40).

Utskottet. Det i förevarande proposition nr 237 framlagda förslaget till nytt avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning be-

träffande skatter å inkomst och förmögenhet är resultatet av en partiell revision av gällande avtalsbestämmelser; en mera genomgripande översyn avses skola vidtagas framdeles. Som viktigaste nyhet i förhållande till gällande avtal innefattar förslaget ändrade regler för fördelningen mellan de båda länderna av beskattningen av inkomst härrörande från personligt arbete. Utskottet finner att avtalsförslaget härutinnan innebär en ur flera synpunkter mera ändamålsenlig reglering än som nu gäller. Utskottet uttalar även sin tillfredsställelse över att i propositionen framlagts förslag till avtal med Danmark angående handräckning i skatteärenden. Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot de föreliggande avtalsförslagen och tillstyrker att desamma godkännes av riksdagen. Den av det nya dubbelbeskattningsavtalet föranledda ändringen av förordningen om särskild sjömansskatt tillstyrkes likaledes av utskottet.

I propositionen har berörts jämväl behovet av mera tillfredsställande bestämmelser rörande beskattningen av utländska studerandes och praktikanter inkomst vid undervisning, utbildning eller praktiktjänstgöring här i riket. Flera av våra dubbelbeskattningsavtal innehåller bestämmelser om beskattning av dylik inkomst i den mån den uppburits från vederbörandes hemland. För det fall åter att inkomsten uppburits härifrån finns regler endast i avtalet med Finland, enligt vilka, såvitt nu är i fråga, finska studerande vid universitet eller högskola under viss förutsättning fritages från beskattning här i riket för inkomst av praktikanställning om inkomsten icke överstiger 1 500 kronor. Med erinran att frågan om beskattningen av de utländska praktikanterna aktualiserats i olika sammanhang uttalar departementschefen, att starka skäl talade för en ändring av gällande förhållanden. I regel skulle detta innebära att Sverige gjorde vissa eftergifter beträffande beskattningen av praktikanter, dock endast i förhållande till sådana länder, som garanterat svenska studerande samma förmåner. Då emellertid här kunde bli fråga om att ändra ett förhållandevis stort antal avtal samt ändringarna vore av begränsad betydelse, har Kungl. Maj:t velat utverka ett generellt bemyndigande av riksdagen att reglera frågan med de länder, som uttryckte intresse härför, antingen genom ändring av vederbörande avtal eller genom separat överenskommelse. Enligt vad i propositionen uttalas borde sådana överenskommelser erhålla ett innehåll, som huvudsakligen överensstämde med innehållet i tidigare ingångna överenskommelser i fråga om beskattningen av bidrag från hemlandet och inkomst av praktikverksamhet. Beträffande inkomster som studerande förvärvade genom praktikverksamhet borde möjlighet föreligga att något överskrida den maximigräns, som angivits i det svensk-finska avtalet.

Utskottet delar departementschefens uppfattning angående behovet av mera enhetliga och ändamålsenliga regler för beskattningen av de utländska praktikanterna och kan ge sin anslutning till de i propositionen angivna grunder enligt vilka frågan föreslagits skola lösas. Då här är fråga om ett spörsmål, vars underställande för riksdagens godkännande i varje särskilt fall knappast torde vara påkallat, finner utskottet att praktiska skäl talar

för att riksdagen lämnar Kungl. Maj:t det begärda bemyndigandet. Utskottet tillstyrker alltså propositionen även i denna del.

Övriga i förevarande proposition framlagda förslag föranleder ej särskilt yttrande från utskottets sida.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa, att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 237,

1) godkänna de två med propositionen överlämnade, den 27 oktober 1953 undertecknade avtalen mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet samt angående handräkning i skatteärenden jämte till förstnämnda avtal hörande slutprotokoll;

2) antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 5 juni 1953 (nr 293) om särskild sjömansskatt;

3) bemyndiga Kungl. Maj:t eller, i den mån Kungl. Maj:t förordnar, riksskattenämnden, att därest det för genomförande av ifrågavarande avtal erfordras, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig de avser statliga eller kommunala skatter;

4) bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den omfattning Kungl. Maj:t bestämmer, uppdraga åt riksskattenämnden att övertaga de med tillämpningen av ifrågavarande avtal sammanhängande arbetsuppgifter, vilkas handläggning eljest skulle ankomma å Kungl. Maj:t; samt

5) bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med vad i propositionen anförts under förutsättning av ömsesidighet ingå överenskommelser med främmande makt om särskilda regler för beskattning av studerandes och praktikanTERS inkomst vid undervisning, utbildning eller praktiktjänstgöring här i riket.

Stockholm den 17 november 1953.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjö Dahl, Heüman, Franzon, Gustaf Elofsson, Spetz, Niklasson, Söderquist, Einar Eriksson och Rune Johansson; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Sundström, Sjölin, Brandt, Kollberg, Kärrlander, Henriksson, Vigelsbo och Nilsson i Svalöv.